

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/126/2025
Identifikačné číslo spisu:	6121405704
Dátum vydania rozhodnutia:	30.07.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Halušková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:6121405704.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Haluškovej a členov senátu JUDr. Jany Bajánkovej a JUDr. Jozefa Kolcuna, PhD. v spore žalobcu Z. F., narodeného XX. P. XXXX, F. H., S. 6, zastúpeného advokátskou kanceláriou PLANA VSKY & PARTNERS s.r.o., Bytča, 1. mája 52/18, IČO: 54156076 a žalovaného O. G., narodeného XX. P. XXXX, R., W. XXXX/XX, zastúpeného obchodnou spoločnosťou ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA ŠTRBÁŇ, s. r. o., Púchov, Dvory 1932, IČO: 36867454, o zaplatenie 26 840 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 13C/59/2021, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 15. januára 2025 sp. zn. 7Co/108/2024 takto

rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a.

Žalovanému voči žalobcovi n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žilina (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) v poradí druhým rozsudkom z 11. apríla 2024 sp. zn. 13C/59/2021 (č. k. 13C/59/2021-378) zamietol žalobu (I. výrok), ktorou sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia 26 840 eur spolu s úrokom z omeškania vymedzeným v žalobe, a to sumy 23 700 eur istiny z titulu zaplatenia časti kúpnej ceny a sumy 3 140 eur titulom zmluvnej pokuty. II. výrokom žalovanému proti žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (§ 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, v skratke „CSP“). Okresný súd viazaný skutkovým vymedzením žaloby (§ 216 CSP) po vykonanom dokazovaní dospel k záveru o neunesení dôkazného bremena žalobcom tvrdiacim existenciu písomnej kúpnej zmluvy zo dňa 30. 04. 2020, obsahujúcej aj dojednanie o zmluvnej pokute. Aplikujúc § 40 ods. 1, § 133 ods. 1, § 544 a nasl., § 588 Občianskeho zákonníka (ďalej tiež „OZ“) poukázal na to, že žalobca a žalovaný ako zmluvné strany nedosiahli písomne ani ústne konsenzus o obligatórnej náležitosti kúpnej zmluvy, ktorou je predmet kúpy, bez ktorej kúpna zmluva platne nevznikne. Kúpna zmluva datovaná 30. 04. 2020, vyhotovená v písomnej forme, prílohu špecifikujúcu predmet kúpy určitým a nezameniteľným spôsobom, na ktorú

odkazuje, neobsahuje a žalobca nepreukázal, aké konkrétne veci si od neho žalovaný titulom kúpy prevzal. Zdôraznil aj, že ani po vykonaní doplneného dokazovania nebolo preukázané vlastnícke právo žalobcu k veciam, o ktorých tvrdil, že mali byť predmetom kúpnej zmluvy (v skutočnosti išlo o veci vo vlastníctve firmy Multiexpo Sk s.r.o.). Žalobca nepreukázal základ uplatneného nároku na zaplatenie sumy 23 700 eur ani titulom prípadného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Zamietnutie žaloby v časti zmluvnej pokuty odôvodnil okresný súd tým, že kúpna zmluva platne nevznikla a je neexistentným právnym úkonom, preto je aj dohoda o zmluvnej pokute uvedená v zmluve neplatná pre nedostatok písomnej formy.

2. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (v nasledujúcom texte iba „odvolací súd“) rozsudkom z 15. januára 2025 sp. zn. 7Co/108/2024 postupom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Zdôraznil, že žalobca ani po doplnení dokazovania nepreukázal dohodu o predmete kúpy, ktorá je pre vznik kúpnej zmluvy podľa § 588 OZ nevyhnutná; navyše vlastníkom vecí, ktoré mali byť predmetom predaja a kúpy bola právnická osoba Multiexpo Sk s.r.o.. Za nedôvodné považoval odvolací súd aj odvolacie námietky žalobcu, že o uplatnenom nároku mohol súd prvej inštancie rozhodnúť titulom vydania bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. Odvolací súd poukázal na synalagmatický charakter právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia - povinnosť strán zmluvy zaplatiť/vrátiť kúpnu cenu oproti povinnosti druhej strany vrátiť/vydať poskytnuté plnenie a na to, že takéto tvrdenia v priebehu konania neboli žalobcom uvádzané, tak sa nemohli stať ani predmetom dokazovania a nárok nebol (v zmysle petitu) takto ani uplatnený. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal tvrdiac existenciu dovolacích dôvodov vymedzených v § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a) CSP dovolanie žalobca; navrhol aj odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia.

3.1. Dôvody pre uplatnenie vady zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP žalobca videl v nepreskúmateľnosti rozsudku odvolacieho súdu, jeho nedostatočnom odôvodnení, porušení povinnosti kasačnej záväznosti súdom prvej inštancie a v podstate podľa obsahu dovolania vo vadách v procese hodnotenia dôkazov. Namietol aj, že v prípade zistenia neplatnosti posudzovanej zmluvy bolo povinnosťou súdu rozhodnúť o vydaní bezdôvodného obohatenia. Podstatná časť dovolania obsahuje polemiku žalobcu (ďalej aj "dovolateľa") so závermi, ku ktorým dospeli súdy nižších inštancií.

4. Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP; ďalej tiež „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie podala v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania. Bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je vzhľadom na uplatnený (procesný) dovolací dôvod (§ 420 písm. f) CSP) prípustné, preto skúmal jeho dôvodnosť.

6. Skôr ako dovolací súd pristúpi k vysvetleniu dôvodov zamietnutia dovolania musí upriamiť pozornosť na to, že súdy nižších inštancií v konaní posudzovali, či žalobcom tvrdená kúpna zmluva vznikla a identifikovali dva nosné dôvody, pre ktoré tomu tak nie je. Prvým bolo to, že žalobca ako fyzická osoba nebol vlastníkom vecí, ktoré mali byť podľa jeho tvrdenia predávané, lebo išlo o veci vo vlastníctve právnickej osoby Multiexpo Sk s.r.o.. Druhým dôvodom bola absencia riadneho a dostatočne zrozumiteľného ustálenia vecí, ktoré mali byť predmetom predaja a kúpy, lebo tieto neboli v predmete písomne zhotovenej zmluvy riadne vymedzené a nepodarilo sa preukázať ani ich vymedzenie spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti ústnou formou resp. pri odovzdaní a prevzatí predmetu zamýšľanej kúpy. Platnosťou právneho úkonu sa súdy zaoberali výlučne a iba vo vzťahu k žalobcom uplatnenej zmluvnej pokute (čo možno vyvodíť aj z citácie § 40 ods. 1 OZ, nie aj iných ustanovení Občianskeho zákonníka

pojednávajúcich o neplatnosti právnych úkonov). Dovolateľ však, použijúc jeho slová, za ťažiskovú právnu otázku súdneho konania označil otázku platnosti kúpnej zmluvy. Aj jeho dovolacie námietky smerovali iba voči záveru súdov o nedostatočnom vymedzení predmetu prevodu v kúpnej zmluve, ktoré dovolateľ vzťahoval na platnosť kúpnej zmluvy, a to bez spochybnenia prvého dôvodu zamietnutia žaloby a bez spochybnenia záveru, že kúpna zmluva nevznikla; namietol aj záver súdov o ich možnosti priznať žiadané finančné plnenie titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Dovolací súd dovolanie prejednal, pretože bolo podané podľa § 420 písm. f) CSP a prípadné závažné procesné pochybenie súdov nižších inštancií porušujúce právo dovolateľa na spravodlivý proces by sa mohlo dotknúť aj prvého dôvodu, pre ktorý bola žaloba zamietnutá.

7. Vzhľadom na obsah dovolania, tvorený z väčšej časti opakovaním tvrdení a názorov totožných s tými, ktoré už žalobca predniesol v odvolaní (čo dovolací súd zistil porovnaním ich obsahu), ako aj vyjadrením jeho nespokojnosti so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdov nižších inštancií musí dovolací súd upriamiť pozornosť na fakt, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, nie ďalšie odvolanie. Dovolací súd v súdnej hierarchii nie je treťou inštanciou, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (viď napr. rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 2Cdo/165/2017, 3Cdo/14/2017, 4Cdo/157/2017, 5Cdo/155/2016, 8Cdo/67/2017). Dovoláním sa nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi nižšej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania (preto dovolací súd nemohol prihliadať na žiadne zo skutkových tvrdení prednesených dovolateľom v dovolacom konaní). Na hodnotenie skutkových okolností a zisťovanie skutkového stavu sú povolané súdy prvej a druhej inštancie ako skutkové súdy, a nie dovolací súd, ktorého prieskum spočíva len v kontrole postupu súdu pri procese zisťovania skutkového stavu (pozri I. ÚS 6/2018). V rámci tejto kontroly má dovolací súd možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní a či konajúcimi súdmi prijaté závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces, čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP. Správnosť súdmi riešených skutkových otázok nemôže byť v dovolacom konaní podrobená meritórnemu prieskumu, lebo dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP). Dovolací súd v dovolacom konaní nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie (viď § 442 CSP).

8. Podľa § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Hlavnými znakmi charakterizujúcimi procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP sú zásah súdu do práva na spravodlivý proces a nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9.1. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; jeho integrálnou súčasťou je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti jeho strán, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na predvídateľnosť rozhodnutia a na jeho riadne odôvodnenie, zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

9.2. Porušením práva na spravodlivý proces v zmysle uvedeného ustanovenia zákona treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré

zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva.

10. Prvou podstatnou dovolacou námietkou žalobca protestoval proti nedostatočnému odôvodneniu rozsudku odvolacieho súdu.

10.1. Dovolací súd uvádza, že aj v konaní na odvolacom súde treba dôsledne trvať na požiadavke úplnosti, výstižnosti a presvedčivosti odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu. Súčasťou práva na spravodlivé súdne konanie je aj právo strany sporu na odôvodnenie súdneho rozhodnutia jasne a zrozumiteľne odpovedajúce na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany prednesené na súde prvej inštancie i v podanom odvolaní (§ 387 ods. 3 CSP). Dodržiavanie povinnosti odôvodniť rozhodnutie má zaručiť transparentnosť a kontrolovateľnosť rozhodnutí súdov, a tak vylúčiť svojvôľu v tomto procese. V právnom štáte by nemali vzniknúť pochybnosti, či sa súd určitou, druhou stranou výslovne prezentovanou otázkou zaoberal; odpoveď by mala byť zrejماً z odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Ani judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia; ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija proti Španielsku, Hiro Balani proti Španielsku, Georgiadis proti Grécku, Higgins proti Francúzsku).

10.2. Z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 245/2022 z 20. septembra 2022 vyplýva, že „arbitrárnosť a zjavná neodôvodnenosť rozhodnutí všeobecných súdov sú najčastejšie dané rozporom súvislostí ich právnych argumentov a skutkových okolností prerokúvaných prípadov s pravidlami formálnej logiky alebo absenciou jasných a zrozumiteľných odpovedí na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04).“ O arbitrárnosť súdneho rozhodnutia ide aj vtedy, ak dôvody, na ktorých je založené súdne rozhodnutie absentujú, sú zjavne protirečivé alebo popierajú pravidlá formálnej a právnej logiky, prípadne ak ide o dôvody zjavne jednostranné a v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti (III. ÚS 305/08, IV. ÚS 150/03, I. ÚS 301/06).

10.3. Dovolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie aj rozsudok odvolacieho súdu spĺňajú kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 220 ods. 2 CSP a § 393 CSP, preto ich nemožno považovať za neodôvodnené či zjavne arbitrarne. Treba zdôrazniť, že prvoinštančné a odvolacie konanie tvoria z hľadiska jeho predmetu jeden celok (m. m. IV. ÚS 372/08, IV. ÚS 350/09) a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich kompletizujúcu jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí, ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Ani v opravnom konaní súd nemusí odpovedať na všetky námietky uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú (podľa názoru súdu) podstatný význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré je predmetom prieskumu v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05).

10.4. Z rozhodnutia odvolacieho súdu je zrejмый právny dôvod (absencia vymedzenia predmetu kúpy vyžadovaná v § 588 OZ či už v písomnej zmluve, alebo pri odovzdaní a prevzatí hnuťelných vecí; skutočnosť, že žalobca nebol vlastníkom vecí, ktoré označoval za predmet dojednávaneého prevodu; neplatnosť dojednávania o zmluvnej pokute pre nedostatok písomnej formy) zamietnutia žaloby aj zistený skutkový stav. Odvolací súd výslovne uviedol, že z čl. II predloženej kúpnej zmluvy z 30. 04. 2020 vyplýva z hľadiska podstatnej náležitosti - predmetu zmluvy - že hnuťelné veci neboli v zmluve presne špecifikované/konkretizované, napr. tým, že ide o určitý druh, značku, pôvod, keď v zmluve je len uvedené, že „predávajúci je výlučným vlastníkom hnuťelných vecí, nástrojov a príslušenstva, bližšie špecifikovaných v prílohe 1 tejto zmluvy, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť kúpnej zmluvy; zároveň je v tomto článku uvedené, že predávajúci sa zaväzuje hnuťelné veci odovzdať kupujúcemu a previesť na neho vlastnícke právo k predmetu kúpy a kupujúci sa zaväzuje tento predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň dohodnutú kúpnu cenu“ (11. bod odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu). Odvolací súd tiež uviedol, že podľa žalobcu prílohou zmluvy (vymedzujúcou predmet kúpy a predaja) mala byť listina označená ako „Stav skladu za obdobie 01. 01. 2020 - do 30. 04. 2020 - Sklad 1, Sklad 3“, no žalovaný tvrdil, že predmetom kúpnej zmluvy mali byť všetky veci, ktoré mu boli ukázané v sklade v Lietavskej

Lúčke a v Košiciach a namietal, že rozsah vecí, ktoré mali byť predmetom kúpnej zmluvy a následne aj odovzdania bol omnoho väčší ako uvádzal žalobca (veci deklarované len v uvedenom zozname). Odvolací súd poukázal na okolnosti prejednávanej veci, keď všetky tieto veci boli vo vlastníctve spoločnosti Multiexpo Sk, s.r.o., ktorej spoločníkom a konateľom bol žalobca. Súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu zo svedeckých výpovedí svedkov navrhnutých žalobcom (O., Ing. N., O.), ktorí sa nevedeli vyjadriť k okolnostiam prebratia tovaru a k uzavretiu kúpnej zmluvy, keď svedkyňa O. potvrdila, že aj po uzavretí kúpnej zmluvy sa tovar v sklade predával pod hlavičkou spoločnosti Multiexpo Sk, s.r.o.. Odvolací súd sa vysporiadal aj s odvolacími námietkami žalobcu o možnom posúdení uplatneného nároku ako nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia (12. odsek odôvodnenia jeho rozsudku) poukazom na synalagmatický charakter takéhoto plnenia a skutočnosť, že žalobca ani v tomto smere nepredniesol relevantné tvrdenia. Argumentácia žalobcu poukazujúca na právny názor Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „ústavný súd“) vyjadrený v rozhodnutiach sp. zn. I. ÚS 242/2007, IV. ÚS 15/2014 a I. ÚS 468/2023 o prioritě výkladu právnych úkonov v prospech ich platnosti nemôže privodiť žalobcom očakávané účinky, pretože súdy nižších inštancií platnosť kúpnej zmluvy neposudzovali, preto sa otázkami spojenými s jej platnosťou (s výnimkou platného dojednania zmluvnej pokuty) v odôvodneniach svojich rozsudkov nezaoberali.

11. Ďalší okruh dovolacích námietok možno zhrnúť do námietky vád v procese hodnotenia dôkazov.

11.1. Dokazovanie je časť civilného súdneho konania, v rámci ktorej si súd vytvára poznatky potrebné na rozhodnutie vo veci. Právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje právomoc posúdiť, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/03). V dokazovaní sa súd obmedzuje len na zisťovanie skutkových poznatkov (poznatkov o skutkových okolnostiach, ktoré zakladajú a odôvodňujú prejednávany nárok).

11.2. Hodnotenie dôkazov je činnosť, pri ktorej súd hodnotí vykonané dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. V ústavnom princípe nezávislosti súdov má základ zásada voľného hodnotenia dôkazov, z ktorej vychádza procesná právna úprava obsiahnutá v čl. 15 základných princípov Civilného sporového poriadku a normatívne rozvinutá v § 191 ods. 1 CSP. Záver, ktorý si sudca z vykonaných dôkazov urobí, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Postup sudcu ale neznamená, že sudca nie je viazaný ústavnými princípmi predvídateľnosti a zákonnosti rozhodnutia. Naopak, konečné meritórne rozhodnutie musí vykazovať logickú, funkčnú a teleologickú zhodu s priebehom konania (v podrobnostiach pozri Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1540 s., str. 729).

11.3. Na nesprávnosť hodnotenia dôkazov možno usudzovať zo spôsobu, akým súd hodnotenie vykonal. Ak nemožno v tomto smere vyčítať súdu žiadne pochybenia (napr. výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá pravidlám logického myslenia, alebo súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dokazovania nevyplývali alebo opomenul rozhodné skutočnosti, ktoré vyšli v konaní najavo), hodnotenie dôkazov z iných ako hore uvedených dôvodov dovolací súd preskúmať nemôže.

12. Dovolacie námietky žalobcu týkajúce sa nedostatkov v procese hodnotenia dôkazov sa týkali podľa obsahu jeho dovolania (§ 124 CSP) záveru súdov nižších inštancií o tom, že kúpna zmluva nebola uzavretá pre to, že zmluvné strany nedospeli ku konsenzu o jej predmete. Dovolateľ vychádzal z uznesenia odvolacieho súdu zo 16. 08. 2023, ktorým zrušil prvý rozsudok okresného súdu poukazúc na nelogickosť tvrdení žalovaného; v tejto súvislosti dovolateľ tvrdil porušenie kasačnej záväznosti zrušujúceho uznesenia súdom prvej inštancie. K tomu dovolací súd udáva, že poukaz odvolacieho súdu v spomínanom uznesení na rozpornosť tvrdení žalovaného bol dôvodom zrušenia skoršieho rozsudku okresného súdu a na doplnenie dokazovania, ktoré následne okresný súd vykonal. V čom inom mali súdy pri neskoršom rozhodovaní porušiť kasačnú viazanosť (t. j. najmä okresný súd rozsudkom zo dňa 11. 04. 2024) dovolateľ v dovolaní nešpecifikoval. Jadrom rozhodnutí súdov nižších inštancií (okrem dovolateľom nespochybneného záveru, že žalobca ako fyzická osoba nebol vlastníkom vecí vlastnených právnickou osobou, ktorej bol konateľom) bol skutkový záver, že žalobca nepreukázal žalovaným rozporované tvrdenie, že predmetom prevodu mali byť hnutelné veci uvedené v listine „Stav skladu za obdobie 01. 01. 2020 - do 30. 04. 2020 - Sklad 1, Sklad 3“, pretože žalovaný tvrdil, že predmetom kúpnej zmluvy mali byť všetky veci, ktoré mu boli ukázané v sklade v Lietavskej Lúčke a v Košiciach

(teda rozsah vecí, ktoré mali byť predmetom kúpnej zmluvy bol omnoho väčší ako uvádzal žalobca v uvedenom zozname). Žalobca sa vystavil dôkaznej núdzi práve tým, že ku písomnej kúpnej zmluve z 30. 04. 2020, ktorú súdom predložil, tento zoznam ako jej príloha pripojený nebol. Z hľadiska uzavretia písomnej kúpnej zmluvy nie je podstatné, či tento zoznam žalovaný v procese uzatvárania písomnej zmluvy k dispozícii mal, alebo nemal, dôležitá je akceptácia jeho obsahu v písomnom právnom úkone, alebo pri prevzatí predmetu predaja, čo preukázané nebolo. Nejde pritom o otázku technickej jednoty zmluvy v zmysle nespojenia jednotlivých listov zmluvy formou zošitia šnúrkou, ako riešil ústavný súd v náleze sp. zn. I. ÚS 220/2015 pri posudzovaní platnosti zmluvy o prevode nehnuteľností zhotovenej notárom z hľadiska toho, či boli prejavy (vôle) účastníkov na tej istej listine (§ 46 ods. 2 veta druhá OZ). Strany sporu nekonštatovali, ako uvádza v dovolaní žalobca, existenciu prílohy zmluvy, konštatovali len existenciu uvedeného zoznamu, ktorý k písomnej zmluve pripojený nebol. Navyše, žalobca tvrdí, že žalovaný mal od neho odkúpiť „obsah jeho skladov“ nešpecifikoval, či celý „obsah“ jeho skladov bol uvedený práve v spomínanom listinnom dôkaze. Záveru o tom, že k dohode o predmete kúpy nedošlo ani ústne nasvedčujú aj vyjadrenia žalovaného, na ktoré poukázal samotný dovolateľ, že prevzal len 20% z toho, čo malo byť predmetom kúpy. Tieto nedostatky sa nepodarilo preklenúť nielen jazykovým výkladom obsahu zmluvy, ale ani výkladom prejavu vôle zmluvných strán (potrebu ktorého dovolateľ s odkazom na nález ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 184/20015 zdôrazňuje). Pokiaľ ide o argumentáciu dovolateľa týkajúcu sa zmluvnou klauzulou o tom, že žalovaný predmet kúpy prevzal, súdy správne vyhodnotili, že ak nebolo zjavné, ktoré veci presne tvoria predmet zmluvy, potom žalovaný nemohol deklarovať jeho prevzatie (tu dovolací súd poukazuje na to, že žalobca operujúci pojmom „obsah skladov“ neozrejmil, či malo ísť iba o skladové zásoby, teda uskladnený tovar, alebo napr. aj o police a regály, palety na ktorých bol tovar umiestnený). Uvedené nevyvracia ani svedectvo svedkyne F., že so žalovaným si prešla sklad. Z odôvodnenia rozsudkov súdov nižších inštancií nevyplýva dovolacie tvrdenie, že vyžadovali ako dôkaz len preberací protokol.

13. Dovolacími námietkami vychádzajúcimi z rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 4Cdo/176/2019 týkajúcimi sa interpretácie vecnoprávných účinkov zmluvy z hľadiska vôle zmluvných strán v spojení s jej neplatnosťou sa dovolací súd ako nerelevantnými nezaoberal (predmetom posudzovania nebola neplatnosť kúpnej zmluvy ani vecnoprávny vzťah). Vo vzťahu k argumentácii dovolateľa závermi obsiahnutými v rozhodnutiach ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 243/07 a I. ÚS 184/2015 dovolací súd udáva, že v posudzovanom konaní nešlo ani o interpretáciu pojmov obsiahnutých v zmluve (riadne vzniknutej), ktoré by pripúšťali rôzny výklad.

14. K dovolaciemu tvrdeniu, že súdy nižších inštancií mali po zistení neplatnosti kúpnej zmluvy posúdiť právny vzťah strán sporu ako právny vzťah z bezdôvodného obohatenia dovolací súd len v stručnosti a nad rámec (keďže dovolateľ relevantne dovolací dôvod nesprávneho právneho posúdenia vecí vymedzený v § 421 CSP neuplatnil) opakuje, že predmetom posudzovania nebola otázka platnosti kúpnej zmluvy. Navyše bezdôvodné obohatenie je potrebné vydať tomu, na úkor koho vzniklo - žalobca nebol vlastníkom vecí, ktoré žalovaný prevzal a mali byť predmetom zamýšľanej kúpy resp. predaja. Synalagmatický charakter žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia súdy nižších inštancií vysvetlili.

15. Poukazujúc na uvedené dôvody dovolací súd uzatvára, že vyhodnotil ako neopodstatnenú námietku dovolateľa, že konanie pred odvolacím súdom bolo zaťažené vadou zmätočnosti tak, ako ju vymedzuje § 420 písm. f) CSP. Vzhľadom na nedôvodnosť dovolania dovolací súd dovolanie zamietol podľa § 448 CSP.

16. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 453 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V dovolacom konaní bol plne úspešný žalovaný, ktorému trovy dovolacieho konania nevznikli. Dovolací súd mu preto voči žalobcovi ich náhradu nepriznal.

17. Vzhľadom na existenciu dôvodov pre zamietnutie dovolania dovolací súd o návrhu dovolateľa na odklad vykonateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu v zmysle § 444 ods. 1 CSP osobitne nerozhodoval.

18. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.